

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/362/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214257
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712214257.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOST', s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 15C/191/2012-74 zo dňa 19. júna 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu v časti výroku, že návrh na spojenie všetkých vecí, ktoré podal žalobca do súdneho oddelenia 15C o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy proti žalovanému do jedného konania, alternatívne do 4 konaní podľa druhu namietaného pochybenia okresného súdu zamietá, **p o t v r d z u j e**.

Uznesenie okresného súdu, ktorým konanie zastavil, **z r u š u j e a v e c v r a c i a** súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin uznesením č.k. 15C/191/2012-74 zo dňa 19. 06. 2013 rozhodol tak, že zamietol návrh žalobcu na spojenie všetkých vecí, ktoré podal žalobca do súdneho oddelenia 15C o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy proti žalovanému do jedného konania, alternatívne do 4 konaní podľa druhu namietaného pochybenia okresného súdu. Zároveň konanie zastavil a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, keď konštatoval, že žalobca nepreukázal uplatnenie nároku na príslušnom orgáne (nedoložil žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, a preto súd nevedel vyhodnotiť, či nároku uplatňovaný v konaní pred Ministerstvom spravodlivosti SR a uplatnení v konaní pred súdom je totožný a vyvodzovaný z rovnakých skutkových okolností) išlo o tzv. delenú právomoc (ust. § 8 O. s. p.) a súd nemal preukázanú základnú procesnú podmienku konania a nemal právomoc rozhodovať o nároku navrhovateľky. Nedostatok právomoci založil taký nedostatok, pre ktorý nemohol v konaní pokračovať (§ 104 ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ žalovaný navrhoval spojiť veci, ktorý návrh odôvodňoval tým, že v prípade, ak žalobca podá do súdneho oddelenia 15C ďalšie žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy proti žalovanému, tak navrhuje spojenie týchto vecí do jedného konania, alternatívne do 4 konaní podľa druhu namietaného pochybenia okresného súdu, súd prvého stupňa mal za to, že v danom štádiu konania, keď nie sú splnené ani podmienky konania a vzhľadom na skutočnosť, že niektoré žalované nároky sa nachádzajú aj v iných konaniach a týkajú sa rovnakých povinných a sú zapísané do iných súdnych oddelení, spojenie všetkých vecí do jedného konania 15C resp. do 4 konaní by spôsobilo zmätočnosť v súvislosti s podanými žalobami, preto návrh na spojenie vecí zamietol.

Proti uzneseniu podal odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote žalobca. Žiadal napadnuté uznesenie v časti výroku, ktorým bolo konanie zastavené, zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie dôvodiac tým, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd pre zistenia rozhodujúcich skutočností dospel k záveru, že žiadosť o predbežné prerokovanie konkrétnej veci nebola podaná, a to napriek tomu, že v priebehu konania predložil dôkaz preukazujúci danú skutočnosť a ďalší dôkaz, ktorý danú skutočnosť potvrdzuje. K danému záveru súd nedospel s určitosťou, ale len na základe pochybností, ktorú si zároveň sám založil. V ďalšom poukázal na to, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, ďalej zdôraznil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu protitvrdení.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal vec v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f), h) O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ako vyplýva zo súdneho spisu, žalobca sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Zmyslom predbežného prejednávania nároku je využitie zákonných možností na to, aby k náprave narušených vzťahov došlo jednaním medzi poškodenými a orgánmi oprávnenými konať za štát a aby sa v týchto prípadoch pokiaľ možno predišlo súdному konaniu.

Poškodený sa obracia na súd až vtedy, ak predbežné prerokovanie nároku nevedlo k uspokojeniu nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je zákonom stanovená podmienka, preto musí byť splnená, aby tento nárok mohol byť prejednaný v občianskom súdnom konaní.

Otázka predbežného prerokovania nároku na náhradu škody je upravená v spomínanom zákone č. 514/2003 Z. z., kde podľa ust. § 15 ods. 1 nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11. Podľa ust. § 16 ods. 1 a 2 citovaného zákona zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa ods. 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

V prejednávanej veci žalobca predložil súdu fotokópiu sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Aj keď v tomto smere možno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že z takéhoto dôkazu nevyplýva podanie žiadosti v konkrétnej veci, je nepochybné i zo samotného vyjadrenia žalovaného, že takáto žiadosť doručená bola. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ žalobca ako dôkaz toho, že požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jej nároku na náhradu škody, označil spis Ministerstva spravodlivosti SR, nemohol prvostupňový súd zastaviť konanie argumentujúc tým, že na výzvu súdu nepredložil označený dôkaz. Žalovaný sám vo svojom vyjadrení poukazoval na to, že sa snažil odstrániť nedostatky žiadosti, pričom žalobca neposkytol potrebnú súčinnosť, a preto podľa názoru odvolacieho súdu i s prihliadnutím na ust. § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. je potrebné považovať podanie žalobcu za uplatnenie nároku na náhradu škody.

Nemôže byť na ujmu žalobcu, ak príslušný orgán vec v zákonom stanovenej lehote neprejednal a subjektívne vyhodnotil žiadosť ako nepostačujúcu bez toho, aby o takomto postupe primeraným

spôsobom upevnil žalobcu (žalobca by mal byť informovaný o postupe príslušného orgánu najmä v prípade, ak nemieni žiadosti vyhovieť).

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu vec prejednať a vo veci meritórne rozhodnúť.

Pokiaľ žalobca spochybňoval v konaní zákonného sudcu s poukazom na ust. § 15 ods. 1 O. s. p., odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali nestrannosť zákonného sudcu.

Z ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 a nasl. O. s. p.), ktoré predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR), možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania.

Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. 05. 2010, sp. zn. 3Nc14/2010). Pre účely preskúmvanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z..

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.